

z i e l i ń s k i

ANDRZEJ ZIELIŃSKI

Andrzej Zieliński urodził się 24 grudnia 1934 roku w Mokobodach, powiat Siedlce. Szkołę podstawową ukończył w 1948 roku w Siedlcach, liceum ogólnokształcące — w 1952 roku w Warszawie (obecne Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego). Dyplom magistra inżyniera uzyskał w Politechnice Warszawskiej w 1959 roku na Wydziale Łączności (Elektroniki). W latach 1957–1970 był zatrudniony w Politechnice Warszawskiej, początkowo w Katedrze Podstaw Telekomunikacji, a następnie (po zmianach reorganizacyjnych) w Instytucie Podstaw Elektroniki, przechodząc kolejno ze stanowiska asystenta na stanowiska starszego asystenta, adiunkta i docenta. W latach 1969–1970 był prodziekanem Wydziału Elektroniki. W 1964 roku odbył 9-miesięczny staż naukowy w Katedrze Procesów Falowych na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Moskiewskiego. W 1966 roku obronił rozprawę doktorską *Przybliżona teoria rozchodzenia się sygnałów modulowanych w nieliniowej linii długiej*, opracowaną pod kierunkiem profesora Jerzego Osiewskiego. W tym czasie prowadził zajęcia dydaktyczne z teorii obwodów — początkowo ćwiczenia, a następnie samodzielne wykłady.

W 1970 roku został mianowany na stanowisko dyrektora Instytutu Łączności i docenta w tym Instytucie. Był także kierownikiem problemu węzłowego dotyczącego rozwoju telekomunikacji w Polsce. W 1979 roku otrzymał tytuł profesora nauk technicznych.

W latach siedemdziesiątych prowadził samodzielne wykłady z „Teorii obwodów” na kierunku technologicznym Wydziału Elektroniki. Wynikiem jego doświadczeń dydaktycznych z tego zakresu było współpracowanie

podręcznika *Teoria obwodów w zadaniach*, mającego kilka wydań w Wydawnictwach Politechniki Warszawskiej (w postaci skryptu) i w Wydawnictwach Naukowo-Technicznych.

W 1980 roku Andrzej Zieliński został przeniesiony do Zjednoczenia Stacji Radiowych i Telewizyjnych, gdzie objął stanowisko dyrektora tego Zjednoczenia. Na początku 1982 roku został ponownie dyrektorem Instytutu Łączności, będąc także profesorem w tym Instytucie.

W październiku 1993 roku powołano go na stanowisko Ministra Łączności RP, które piastował do końca października 1997 roku. Następnie powrócił do Instytutu Łączności na stanowisko profesora. W 2005 roku został członkiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, wybranym do niej przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Zainteresowania naukowe i badawcze Andrzeja Zielińskiego początkowo dotyczyły problemów zastosowania rdzeni ferrytowych do budowy pamięci komputerowych, następ-

Słowa kluczowe

- łączność
- telekomunikacja
- teoria obwodów
- teoria drgań nieliniowych
- transmisja światłowodowa

Z

nie nieliniowej teorii drgań, zwłaszcza teorii nieliniowych układów o parametrach rozłożonych (linii długich), będących m.in. modelem wzmacniacza parametrycznego z falą bieżącą (tego problemu dotyczyła jego praca doktorska), natomiast w okresie pracy w Instytucie Łączności wielu problemów ogólnego rozwoju telekomunikacji, w tym zagadnień sieciowych, a także transmisji sygnałów w światłowodach, zwłaszcza zaś efektów nieliniowych w tej transmisji. Był promotorem 4 pozytywnie zakończonych przewodów doktorskich. Jego dorobek naukowy to 100 publikacji oraz 5 patentów. Andrzej Zieliński ma bogate doświadczenie z zakresu organizacji i kierowania w dziedzinie nauki. Przez wiele lat był kierownikiem problemu węzłowego, a następnie centralnego programu badawczo-rozwojowego dotyczącego rozwoju telekomunikacji. Był także członkiem Komitetu Nauki i Postępu Technicznego, a potem Komitetu Badań Naukowych (w okresie pracy w rządzie jako Minister Łączności), członkiem ciał roboczych Komitetu Badań Naukowych, komitetów naukowych Polskiej Akademii Nauk (Elektroniki i Telekomunikacji oraz Badań Kosmicznych i Satelitarnych) oraz rad naukowych instytutów badaw-

czych (Instytutu Łączności, Instytutu Technologii Elektronowej, Wojskowego Instytutu Łączności i Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Elektronicznego Sprzętu Powszechnego Użytku). W latach 1985–1989, jako wiceprzewodniczący Komitetu Badań Kosmicznych Polskiej Akademii Nauk, reprezentował Polskę w Komitecie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej.

Andrzej Zieliński jest długoletnim członkiem amerykańskiego stowarzyszenia Institute of Electrical and Electronics Engineers, Stowarzyszenia Elektryków Polskich, którego przez wiele lat był wiceprezesem, oraz Akademii Inżynierskiej w Polsce. Przez ostatnie 2 kadencje był prezesem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej.

Jest żonaty, ma dzieci i wnuki. Biegłe włada językami angielskim i rosyjskim. Biernie posługuje się hiszpańskim i francuskim. Interesuje się polityką i historią. Uprawia czynnie turystykę.

Za osoby, które wywarły największy wpływ na jego działalność uważa profesorów, Jerzego Osiewskiego, Janusza Groszkowskiego, Czesława Rajskiego i Adama Smolińskiego.

